

25. ”Stemningen på skolen var antitysk”. Karl V. Thomsen

En beskrivelse af holdningen på Aalborg Katedralskole skrevet af Karl V. Thomsen, der blev student i 1943. Denne tekst er sendt til rektor Galster i forbindelse med hans udarbejdelse af bogen om Aalborg Katedralskole under besættelsen, men Galster valgte ikke at medtage første og sidste afsnit i sin bog.¹ (uddrag)

I Min Aargang (Studenterne 1943) var der overhovedet ingen Nazister. Et Par Sønner af Stor-Værnemagere havde maaske visse uheldige Tendenser, den ene viste mig saaledes et SS-Mærke, som han bar bag paa Reverset, men naar det kommer til Stykket var de sikkert lige saa gode danske som alle vi andre. En Matematiker, der, vistnok af Oppositionstrang, sværmede lidt for Tyskerne, var blevet ”omvendt”, da jeg mødte ham et Aars Tid efter Studentereksamen.

Det er ligeledes mit Indtryk at alle Lærerne, bortset fra Hage og Meulengracht var antinazistiske indstillede. Meulengracht har udtalt til mig, da vi diskuterede en Artikel, jeg havde skrevet om Georg Brandes, at han fuldtud billigede Hitlers Jødepolitik, dog ikke mod de intellektuelle Jøder: Georg Brandes Bøger, hører til de bedste jeg har hjemme paa Hylden, sagde han. Engang spurgte han mig, ”der var saa intelligent og fornuftig” (!) om ikke jeg kunde se, at Nazismen var det helt rigtige, og han blev tydeligvis meget skuffet, da jeg sagde, ”at det kunde jeg sgu ikke”.

(...)

Aktivt Modstandsarbejde i min Tid, ved jeg ikke om der var, men vi delte da illegale Blade ud og havde sammen med en Lærer, som ikke længere er tilknyttet Skolen en kommunistisk Studiekreds”.

(...)

I Foraaret 1942 var vi i Færd med at arrangere en storstilet Skovtur pr. Cykel til Hammer Bakker. Alt var klappet og klart, Billetterne solgt, og saa kom den tragiske Afsløring af Churchill-Klubben, og saa maatte Turen selvfølgelig opgives. Jeg glemmer aldrig den Morgen, da Rektor gav os Meddelelsen om Begivenheden. Vi blev kaldt op i Festsalen, men det forundrede os ikke, da en af Skolens kvindelige Elever var død, hvorfor vi regnede med, at det var dette Budskab vi skulde op at høre. Salen laa mørk og dyster hen; paa Grund af skriftlig Eksamen var den fyldt med Stole og Borde, som var stablet op ved Siderne, saa Midten var fri. Der stod vi saa og hørte de to skæbnesvangre Meddelelser.

Meddelelsen om Rektors Suspension fik min Klasse paa Vraa Højskole. Adjunkt Stenbjerre var blevet ringet op fra Aalborg og gav Meddelelsen videre til os. Vi følte det, som stod vi over for noget fremmed og uforstaaeligt. Alle var klar over Alvoren i den Udvikling, der nu begyndte. Hvor harmedes vi over de sjofle og usande Angreb, som Nazipressen rettede mod Skolen.

Der var ingen Tvivl om, at Stemningen paa Skolen var antitysk, og at det gav sig Udslag paa mange Maader. Navnlig maa jeg her nævne vor Skolekomedie fra 1942 ”Vor egen Jeppe paa Bjerget”, der indeholdt Satire over Tyskerne, og – sikkert – som den første halvofficielle Revy herhjemme benyttede Melodien til ”It’s a long way to Tipperary”.

¹ Rektor Galster har generelt anonymiseret sine kilder og de personer, der beskrives i bogen ’Aalborg Katedralskole underbesættelsen’ fra 1945; han omtaler endvidere næsten ikke de personer på skolen, som havde nazistiske sympatier eller hvis forældre samarbejdede med tyskerne. Lektor Meulengracht der omtales i mange af de beskrivelser, som Galster modtog til sin bog, har han stort set forbigået i tavshed, selv om også denne lærers undervisning gav anledning til undersøgelser efter Churchill-Klubbens tilfangetagelse – men som eksempel på nazistisk indoktrinering. Efter krigen blev der indledt en tjenestemandssag mod Meulengracht, der efterfølgende blev afskediget.